

تولیدی با قیمت ناچیزی به وابستگان رژیم "واگذار" شده‌اند. در "بهترین" حالت خصوصی‌سازی یعنی در حالتی که مالک خصوصی تصمیم به ادامه تولید گرفته است. با منحل کردن شکل کارگری و اخراج فعالان کارگری، "تعدیل" نیرو (یعنی اخراج بخشی از کارگران)، حذف مزایای کاری کارگران، افزایش ساعت کار کارگران بدون پرداخت مزد اضافی (اضافه کاری)، کاهش دستمزدهای کارگران، و استفاده از "مقررات زدایی" [حذف نظارت]، حذف تدریجی هزینه‌های لازم برای حفاظت از بهداشت و ایمنی کارگاه، مالک خصوصی بنگاه تولیدی به سود و منابع مالی‌ای کلان دست یافته است. در نوع دوم از خصوصی‌سازی یعنی در موردی که بنگاه تولیدی در کلان‌شهرها واقع بوده است و زمین کارخانه ارزش مالی زیادی داشته است، مالک خصوصی پس از متوقف کردن تولید در بنگاه و اخراج تدریجی کارگران شاغل در آن، با فروش وسایل تولید، ماشین‌آلات

ادامه در صفحه ۳

تأملی بر اجرای برنامه مقررات‌زدایی و خصوصی‌سازی

آزادسازی اقتصاد- در قالب خصوصی‌سازی منابع ملی و کارخانه‌های تولیدی کشورمان- و مقررات‌زدایی در محیط و روابط کار، در نزدیک به سه دهه اخیر، عواقب ویرانگری در تمام عرصه‌های زندگی زحمتکشان کشورمان داشته است. خصوصی‌سازی- به‌خصوص در حاکمیت رژیمی مانند رژیم به‌غایت فاسد ولایت فقیه در کشور ما- در مرحله اول به‌مفهوم غارت منابع ملی کشور از سوی کلان‌سرمایه‌داران، سرمایه‌داری انگلی، وابستگان رژیم و آفاده‌ها، و در مرحله بعدی آن از سوی انحصارهای فراملی و امپریالیستی است.

"خصوصی‌سازی" و غارت بنگاه‌های تولیدی در کشور ما که منظور از آن دستیابی به حداکثر سود و منابع مالی است، به‌دلیل ماهیت سرکوبگر رژیم ولایت فقیه، مرحله‌های مختلفی را طی کرده است. در مرحله اول خصوصی‌سازی در کشور ما، بنگاه‌های

نامه
کارگری
ضمیمه
مردم
ارگان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۸، ۴ تیر ماه ۱۳۹۷

حزب توده ایران یورش نیروهای امنیتی به کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز را شدیداً محکوم می‌کند!

کارگر زندانی آزاد باید گردد!
اعتصاب حق سیاسی کارگران است!

بر پایه گزارش‌های انتشار یافته طی شب گذشته و صبح امروز نیروهای انتظامی و امنیتی با یورش به کارگران اعتصابی گروه ملی صنعتی فولاد اهواز ده‌ها کارگر را بازداشت و روانه زندان کردند. تاکنون خبر دستگیری بیش از ۶۰ تن از کارگران تایید شده است. واحد‌های انتظامی و امنیتی پس از انتشار فراخوان تجمع اعتراضی در فلکه کیان پارس شهر اهواز به کارگران یورش برده و ضمن ضرب و شتم آنان ده‌ها تن را بازداشت کردند.

کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز به مانند دیگر زحمتکشان خواستار تامین امنیت شغلی و دریافت دستمزد های معوقه خود هستند. اجرای برنامه های ضد مردمی بویژه خصوصی سازی و آزاد سازی اقتصادی سبب فقر و نابودی امنیت شغلی میلیون ها تن از کارگران و زحمتکشان کشور در تمامی رشته ها بوده است. رژیم ولایت فقیه ناتوان از تامین و تضمین خواسته های به حق طبقه کارگر و زحمتکشان به زور متوسل شده و با دستگیری و سرکوب می کوشد مانع رشد و گسترش جنبش اعتراضی گردد. بعلاوه رژیم با مانورهای فریبکارانه به موازات سرکوب قصد دارد مبارزه جنبش کارگری و سندیکایی میهن ما را منحرف، سترون و تحت کنترل درآورد.

در وضعیت حساس کنونی باید با سازماندهی

اتحاد عمل فراگیر -
وظیفه بی‌درنگ جنبش
کارگری و سندیکایی در
مرحله کنونی!

نارضایتی ژرف طبقه کارگر و زحمتکشان میهن ما از اجرای برنامه‌های اقتصادی- اجتماعی در ماه‌های اخیر، سبب گسترش جنبش اعتراضی در تمامی مرکزها و محیط‌های کارگری کشور بوده است. خصوصی‌سازی در مقام یکی از اولویت‌های برنامه تعدیل ساختاری (یعنی اخراج کارگران از کار)، در طول بیش از سه دهه اخیر به‌شکلی غیرقابل‌انکار امنیت شغلی میلیون‌ها تن از کارگران و زحمتکشان کشور را پایمال و وضعیت معیشت آنان را از بدتر کرده است. پیامد اجرای برنامه خصوصی‌سازی- به‌ویژه در صنایع کلیدی و راهبردی- علاوه بر رشد فقر، کاهش سطح دستمزدها، ارزان‌سازی نیروی کار و رواج قراردادهای موقت نیز بوده و هست.

این واقعیت تا به امروز در مرکز توجه مبارزان جنبش سندیکایی قرار داشته و می‌توان از آن همچون یکی از عرصه‌های اصلی مبارزه نام برد. در ماه‌های اخیر با توجه به تحول‌های پرشتاب سیاسی، تغییر آرایش صحنه سیاسی در کشور و خروج

ادامه در صفحه ۲

اعتراض ها و ارتقا سطح همبستگی به هدف پیوند اعتصاب ها در سراسر کشور به یکدیگر و تلفیق خواسته های صنفی- سیاسی، استبداد مذهبی را به چالش کشید و جایگاه جنبش کارگری در تحول های سیاسی را تحکیم و تقویت نمود. احیای حقوق سندیکایی و تامین حق انکارناپذیر زحمتکشان ما برای برپایی تشکل‌های مستقل خود، همواره در اولویت جنبش سندیکایی موجود میهن ما قرار داشته است.

حزب ما ضمن حمایت از مطالبات کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز و همه زحمتکشان میهن؛ آزادی فوری و بی‌قید و شرط تمامی کارگران در بند از جمله کارگران بازداشت شده گروه ملی صنعتی فولاد اهواز را خواستار است. کارگران و زحمتکشان از برادران و خواهران اعتصابی خود در گروه ملی صنعتی فولاد اهواز پشتیبانی کنید!

پیش به سوی اتحاد عمل فراگیر و ارتقای سطح همبستگی به‌هدف پیوند اعتصاب‌های پراکنده به یکدیگر در مبارزه با استبداد مذهبی!

کارگر متحد همه چیز
کارگر متفرق هیچ چیز

پیش به سوی سازمان‌دهی مبارزه منسجم و سراسری کارگران و زحمتکشان بر ضد ظلم، بی‌عدالتی، محرومیت، و سرکوب حقوق صنفی کارگران؛ برای تشکیل سندیکاهای مستقل کارگری و در راه طرد رژیم ولایت فقیه!

به هر روی، برخلاف چنین تبلیغاتی، بنا بر گزارش‌ها و داده‌های آماری علت رکود و ورشکستگی واحدهای تولیدی کاملاً روشن است. معضل بزرگی که کارگران کارخانه‌های صنعتی کشور مانند هیکو، ماشین‌سازی تبریز، ذوب‌آهن اصفهان، فولاد اهواز و نیشکر هفت‌تپه با آن مواجه‌اند نه به اصطلاح رشد نرخ دستمزد، بلکه برعکس، خصوصی‌سازی و مقررات‌زدایی، و در نتیجه، نابودی امنیت شغلی طبقه کارگر است. به‌دیگر سخن، عامل پدیده دستمزدهای معوقه، قراردادهای سپیدامضا و سرکوب فعالیت‌های سندیکایی و فقر فزاینده زحمتکشان ریشه در سمت‌گیری اقتصادی - اجتماعی رژیم ولایت‌فقیه دارد.

پایه عینی ناراضی‌گسترده و شکل‌گیری جنبش اعتراضی زحمتکشان در همین واقعیت‌ها نهفته است. نکته مهم در ارتباط با این موضوع، پیکار زحمتکشان برای احیای حقوق سندیکایی است. ایجاد و احیای سندیکاهای مستقل در مقام سازمان پایه طبقاتی در تأمین منافع صنفی - رفاهی، اینک از خواست‌های بی‌درنگ کارگران و زحمتکشان سراسر کشور است. در این زمینه، نقش مخرب تشکلهای زرد و زرد حکومتی بیش از پیش بر توده‌های کارگر آشکار شده است. از این روی، باید تأکید کنیم یکی از هدف‌های رژیم ولایت‌فقیه، منحرف کردن مسیر مبارزه در راه احیای حقوق سندیکایی با توسل به مانورهای فریبکارانه و نیز سرکوب و تهدید است. هسته اصلی سیاست رژیم برای انحراف کشاندن مبارزه در راه احیای حقوق سندیکایی، جایگزین‌سازی یا به عبارت دقیق‌تر، آلت‌رناتیو‌سازی است. مطابق چنین برنامه‌ای، در درجه نخست باید مانع اتحاد عمل فراگیر در جنبش سندیکایی موجود زحمتکشان شد و به موازات آن باید از حضور توده‌های کارگر در عرصه مبارزه جلوگیری به عمل آورد و از رابطه برقرار کردن سندیکالیست‌های راستین و شریف با کارگران در سطح کارگاه‌ها و کارخانه‌ها ممانعت کرد. جدا ساختن فعالان و مبارزان راستین سندیکایی از بدنه جنبش، مانع رشد و ارتقای سطح همبستگی در جنبش سندیکایی شد. در عین حال، هدایت فعالیت‌ها و مبارزات سندیکایی به مجرای هم‌سویی با سیاست‌ها، برنامه‌ها و نظم مورد انتظار رژیم ولایت‌فقیه در عرصه روابط کار، از زمره دیگر سیاست‌های ارگان‌های امنیتی، وزارت کار، تشکلهای زرد و زرد حکومتی است.

باید برنامه رژیم برای جلوگیری از حضور توده‌های کارگر در مبارزه صنفی و سیاسی را خنثی کرد. حضور فعال و پویا در مبارزات جاری، استفاده از همه امکانات همراه با حد‌اعلای هوشیاری و استقلال عمل طبقاتی و تلاش خستگی‌ناپذیر در راه اتحاد عمل فراگیر در جنبش سندیکایی زحمتکشان، وظیفه‌هایی درنگ‌ناپذیر در اوضاع حساس کنونی‌اند.

ادامه اتحاد عمل فراگیر...

آمریکا از برجام و تبعات آن، نقض امنیت شغلی و نادیده گرفتن ابتدایی‌ترین حقوق زحمتکشان، بعدها به تازگی و جدی‌تر به خود گرفته و یورش کلان‌سرمایه‌داران را - با حمایت دولت و حکومت - به دستاوردهای تاریخی جنبش کارگری و نیز مهم‌تر از آن افکندن بار سنگین بحران اقتصادی بر دوش کارگران و زحمتکشان را نیز شاهد هستیم. سیاست دولت در قبال سازمان تأمین اجتماعی، برنامه چندبُعدی رژیم در مقابله با حق تشکلیابی مستقیم و واقعی، ادامه اجرای آزادسازی اقتصادی با در اولویت قرار دادن آزادسازی مزد، و جز این‌ها، فقط نمونه‌هایی از سیاست در حال اجرا بر ضد حقوق و منافع کارگران میهن ما قلمداد می‌شوند.

گزارش‌های پر شمار درباره چالش‌های رویاروی تولیدکنندگان داخلی و نابودی امنیت شغلی کارگران بر اثر نوسانات ارزی، گواهی روشن بر فروپاشی بنیه تولیدی کشور و تقویت باز هم بیشتر سرمایه‌بزرگ تجاری است. در اوضاعی که بر اثر اجرای برنامه‌های ویرانگر اقتصادی از سوی رژیم و اعمال فشار امپریالیسم، ابرهای تیره فقر بیشتر بر زندگی توده‌های محروم جامعه سایه می‌افکند، سرمایه بزرگ تجاری و سرمایه بوروکراتیک با استفاده از رانت حکومت و اهرم‌های دولتی به کسب سود و ثروت‌اندوزی مشغول و بیش از پیش فربه می‌شوند. روزنامه جهان صنعت، ۱۹ خردادماه، در گزارشی در این زمینه یادآوری کرده است: "تأمین مواد اولیه این روزها به بزرگ‌ترین دغدغه تولیدکنندگان داخلی تبدیل شده، چراکه به‌دنبال نوسانات ارزی که طی هفته‌های اخیر رخ داد، برخی واردکنندگان بزرگ [بخوان: کلان‌سرمایه‌داری تجاری] از عرضه مواد اولیه به بازار خودداری می‌کنند و مواد اولیه مورد نیاز کالاهای تولید داخل... را احتکار کرده‌اند... احتکارکنندگان به‌دنبال این هستند که آب‌ها از آسیاب بیفتند و کالاهای خود را به بالاترین قیمت به تولیدکنندگان داخلی بفروشند. برخی واردکنندگان بزرگ به‌راحتی واردات مواد اولیه را در حجم‌های بالا انجام می‌دهند، اما به‌جای اینکه این مواد اولیه را با قیمت مناسب در اختیار تولیدکنندگان داخلی قرار دهند تا در شرایط فعلی... تولید داخلی جان بگیرد، این کالاها را احتکار می‌کنند." در ادامه این گزارش آمده است: "در شرایط فعلی در روند تخصیص دلار ۴۲۰۰ تومانی به تولیدکنندگان تبعیض وجود دارد. به طوری که برخی تولیدکنندگان موفق به دریافت دلار ۴۲۰۰ تومانی... نشده‌اند، اما برخی واردکنندگان طی روزهای اخیر با دلار ۴۲۰۰ تومانی سنگ قبر هم وارد کرده‌اند... تولیدکنندگان داخلی این روزها یک به یک در حال عقب‌کشیدن از بازار هستند" [همانجا].

بنابراین، می‌توان با استناد به این گزارش‌ها و آمارهای رسمی علت رکود و ورشکستگی واحدهای تولیدی در رشته‌های مختلف و پیامد آن یعنی نابودی امنیت شغلی کارگران را به‌خوبی از پس تبلیغات دروغین رژیم تشخیص داد. این در حالی است که مدافعان سینه‌چاک اجرای نسخه‌های صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی در میهن ما ضمن یورش به حقوق کارگران، یکی از دلایل رکود و رشد نرخ تورم را افزایش حداقل دستمزد تبلیغ می‌کنند. روزنامه دنیای اقتصاد، خردادماه ۹۷، ضمن حمایت از منافع تجار بزرگ و کارفرمایان بخش خصوصی و مدیران ارشد بخش دولتی نوشت: "علت عمده تورم در سال گذشته سه عامل نرخ دستمزد، مواد اولیه، و نرخ سود بانکی بوده است. سال گذشته نرخ رشد دستمزد بیشتر از تورم سالانه بوده، به همین دلیل از این حیث دستمزد عامل فزاینده تورم تولیدکننده در سال قبل بوده است... بعد از بخش کشاورزی نیز گروه صنعت با ثبت تورم فصلی ۴/۵ درصد بیشترین اثر فزاینده در شاخص قیمت تولیدکننده را داشته است."

آیا چنین ارزیابی‌ای و تبلیغاتی بی‌پایه، انداختن بار بحران بر دوش زحمتکشان نام ندارد؟ مطابق چنین دیدگاهی - دیدگاهی که دولت و حکومت نیز از مدافعان آن هستند - برای مقابله با تورم باید سیاست انجماد مزدی پیشه ساخت و با برنامه‌ریزی دقیق به سمت اجرای سیاست آزادسازی مزد به‌هدف مهیا کردن نیروی کار ارزان حرکت کرد.

جنبش جهانی سندیکایی زحمتکشان و مبارزه در راه صلح جهانی عاری از جنگ افزار هسته‌ای

فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری، از نخستین روزهای تأسیس موضع‌گیری‌هایی روشن و شفاف بر ضد تولید و اشاعه جنگ‌افزارهای هسته‌ای داشته و دارد و در تمامی کنگره‌هایش، به نابودی جنگ‌افزارهای هسته‌ای در تمامی کشورها رأی داده است. امروزه تنها ما نیستیم که از خروج آمریکا از توافق اتمی با ایران (برجام) نگرانیم. موضع‌گیری‌های جدید آمریکا و هم‌پیمانانش به خطر آتش‌افروزی‌های تازه در منطقه دامن می‌زند و همه بشریت را تهدید می‌کند. آماج آمریکا، ناتو و اتحادیه اروپا غارت منابع طبیعی کشورها، توسعه مناطق نفوذ خود، و تغییر مرزها است. صلح جهانی در خطری جدی قرار دارد. تضادهای بین‌امپریالیستی تشدید شده‌اند. جنبش سندیکایی متشکل زحمتکشان، ضروری است که به اقدام‌هایی فوری دست زده و خواست‌های زیر را مطرح کند:

انهدام کلیه جنگ‌افزارهای هسته‌ای در همه‌جا؛

ادامه اجرای توافق با ایران (برجام) از سوی هر دو طرف؛

شبه‌جزیره کره باید عاری از جنگ‌افزارهای هسته‌ای باشد؛

به کلیه تحریم‌ها و محاصره‌های اقتصادی باید پایان داده شود، زیرا قربانیان اصلی آن کارگران و مردم بوده‌اند و هستند. فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری مخالف این "حق" آمریکا است که به‌تنهایی تصمیم بگیرد کی می‌تواند جنگ‌افزار هسته‌ای داشته باشد. هیچ‌کس به آمریکا این اجازه را نداده است که اسرائیل، ترکیه و کره جنوبی را به جنگ‌افزار هسته‌ای تجهیز کند و هم‌زمان در مورد دیگران بهانه آورده و دروغ بگوید.

پیشنهاد و راه‌حل ما این است:

انهدام همه جنگ‌افزارهای هسته‌ای در همه نقاط جهان

این به‌نفع زحمتکشان جهان و لازمه صلح جهانی است.

دبیر خانه فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری، ۴ خردادماه ۱۳۹۷
<http://www.wftucentral.org/stop-all-nuclear-weapon>

ادامه از مبارزه زحمتکشان دیگر کشورها...

خواست افزایش هزینه در آموزش و پرورش در اولویت خواست‌های ما قرار دارد. فرار از این امر مهم اجتماعی چه از طرف این کنگره و چه از طرف هرکدام از شرکای اجتماعی غیرقابل انتظار و دفاع است.

هرچند کنفدراسیون سراسری اتحادیه‌های کارگری آلمان (د. گ. ب) در رابطه با تخلفات کارفرماها از جمله تمکین نکردن آنان به امر مشارکت کارگران در امور کارخانه و ممانعت کردن آنان از تنظیم قوانین کار، شکایت‌هایی را ارائه داده است ولی این اواخر عقب‌نشینی‌های هم کرده است. اتحادیه کارفرمایان باید سرانجام به ایجاد موانع و یا جلوگیری از حق تشکلیابی و انتخاب نماینده کارگران، پایان دهد. اتحادیه کارفرمایان نباید مانع فعالیت شوراهای کارگران شود و از مبارزه هدفمند با اتحادیه کارگران دست بردارد. این که کنفدراسیون سراسری اتحادیه‌های کارگری آلمان تا چه اندازه می‌تواند در مقام نماینده رسمی کارگران این مبارزه را به نفع کارگران به پیش ببرد، به حضور کارگران در صحنه مبارزه هوشمندانه و هدفمند و اعمال فشار از پایین به بالا بستگی دارد. درخواست کاهش سن بازنشستگی کارگران به ۶۳ سال و کاهش ساعت کار با پرداخت کامل دستمزد و استخدام بیشتر نیروی کار نیز در دستورکار کنگره قرار گرفت.

برگردان به فارسی از تارنمای حزب کمونیست آلمان، هفته‌نامه "عصر ما"، بخش: کار و اقتصاد، ۱۸ ماه مه ۲۰۱۸.

ادامه تأملی بر اجرای برنامه خصوصی سازی ...

و زمین کارخانه، به منابع مالی کلان‌تری دست یافته است. همچنین در نوع بسیار "چرب‌تر" و ولایی خصوصی‌سازی یعنی در موردی که مالک خصوصی از نزدیکان "ویژه" رژیم بوده است، این مالک خصوصی پس از خرید بنگاه تولیدی‌ای که در معرض خصوصی‌سازی قرار گرفته به‌مبلغی بسیار ناچیز، با ویران کردن روند تولید در آن و فراهم آوردن شرایطی بحرانی در امور بنگاه تولیدی، ماه‌های متوالی پرداخت نکردن دستمزد به کارگران، توانسته است "تسهیلات" مالی‌ای کلان را در قالب برنامه "رفع موانع تولید" رژیم ولایی را سال‌ها دریافت کند. خصوصی‌سازی شرکت هیکو نمونه بسیار آشکاری از این پویه است. مالک خصوصی شرکت هیکو توانسته بود شرکتی به آن عظمت را تنها با "۱۰ میلیون تومان" بخرد! و درحالی‌که به اصطلاح "ممنوع‌الخروج" هم بود، توانسته بود مبلغ "۹۱۵ میلیارد تومان" از "تسهیلات" مالی برنامه "رفع موانع تولید" و "تسهیلات بانکی دیگر نیز دریافت کند. در خصوصی‌سازی‌ها، اکثر کارخانه‌های تولیدی تعطیل و ویران گردیده و هزاران کارگر بیکار شده‌اند. این ویرانی تولید ملی، علاوه بر اینکه میلیون‌ها کارگر بیکار و بدون پشتوانه تشکیل لشکری میلیونی از نیروی کار ارزان و مطیع را برای بهره‌کشی حداکثری به‌وجود می‌آورد، بازاری وسیع هم برای واردات و تجارت وطنی و هرگونه کالای صادراتی انحصارهای فراملی و امپریالیستی نیز فراهم می‌کند. یکی از دلایل‌هایی که نهادهای امپریالیستی صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی بر آزادسازی اقتصاد در کشورهایی با اقتصاد وابسته مانند ایران اصرار می‌ورزند، فراهم آوردن زمینه به‌منظور استفاده انحصارهای امپریالیستی از این بازار وسیع به‌هدف تضمین پویه تصاعدی سود برای این انحصارهاست. حالت "ایده‌آل" برای انحصارهای امپریالیستی آن است که علاوه بر شرکت در غارت منابع ملی کشور از طریق خصوصی‌سازی منابع طبیعی و مراکز تولیدی کشور، در صورت فراهم آمدن "امنیت سرمایه" از سوی حاکمان ضد ملی‌ای از قماش زمامداران رژیم ولایت فقیه، سوءاستفاده و بهره‌کشی حداکثری از لشکر میلیونی نیروی کار بیکار، ارزان و مطیع میسر شود.

لازمه چنین چپاولی از منابع ملی کشوری، وجود دستگاه حاکمه فاسدی مانند نظام رژیم ولایت فقیه است، یعنی نظامی که در آن، مدیران وابسته به رژیم هم از "سهم" خود از تاراج منابع ملی ممتنع می‌گردند. به‌عنوان مثال، خبرگزاری ایلنا، ۲۵ خردادماه، در گزارشی نوشت: "الآن اگر شما بخواهید یک کارخانه احداث کنید باید به سی نفر پول بدهید تا برایتان مجوز صادر شود." به‌رغم یورش وحشیانه مزدوران رژیم به تجمع‌های اعتراضی کارگران گروه ملی فولاد اهواز، بازداشت نزدیک به ۶۰ نفر از کارگران در نیمه‌شب، تهدید، ارباب و شکنجه کارگران بازداشت شده، به‌دلیل مبارزه برای دریافت معوقات مزدی، تضمین ادامه تولید و در حمایت از همکاران در بند خود، کارگران گروه ملی فولاد اهواز به تجمعات اعتراضی خود ادامه داده‌اند. کارگران معترض به ایلنا، ۲۰ خردادماه، گفته بودند: "اجازه نخواهند داد سرنوشت این مجتمع بزرگ تولیدی به سرنوشت کارخانه‌هایی همچون هیکو دچار شود. روز ۲۷ خردادماه یکی از مسئولان قضایی به ایلنا خبر داد که هنوز "حدود ۱۰ نفر از کارگران" معترض در بازداشت به‌سر می‌برند.

قاضی پور، نماینده ارومیه، به ایلنا، ۲۱ خردادماه، گفت: "قصد دارند با زیان‌ده نشان دادن کارخانه، این مجتمع را با قیمت ارزان‌تر به برخی‌ها واگذار" کنند و رسیدگی به "شائبه واگذاری معدن طلای زرشوران تکاب به زن‌های خوب" را خواستار شد. کارگزاران رژیم فاسد ولایت فقیه با اجرای سیاست‌های اقتصادی دیکته‌شده از سوی نهادهای امپریالیستی صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی، علاوه بر ویران کردن تولید ملی کشورمان و تشکیل لشکر میلیونی کارگران بیکار، بازاری بی‌دروبیگر را برای واردات به‌وسیله وابستگان و پایگاه طبقاتی‌شان و صادرات از جانب انحصارهای امپریالیستی به‌وجود آورده‌اند. رهبران تشکلی‌های زرد حکومتی نیز نقش ویژه‌ای در پیشبرد سیاست‌های رژیم داشته‌اند. با سازمان‌دهی اعتراض‌های پراکنده کارگری و مبارزه در راه ارتقای سطح همبستگی و ایجاد تشکلی‌های مستقل کارگری، می‌توان اجرای سیاست‌های اقتصادی رژیم را عقیم گذاشت.

نگاهی به کنگره کنفدراسیون سراسری اتحادیه‌های کارگری آلمان (د. گ. ب) کارگران "آشتی" طبقاتی در جنبش سندیکایی را محکوم می‌کنند
از روز ۱۳ تا ۱۷ ماه مه ۲۰۱۸ (۲۳ تا ۲۷ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۷)

کنفدراسیون سراسری اتحادیه‌های کارگری آلمان در شهر برلین برگزار شد. این اتحادیه از هشت سندیکای بزرگ تشکیل شده است و ۴۰۰ نفر به‌نماینده‌گی از طرف تقریباً شش میلیون اعضای این سندیکاها به این کنگره که در واقع مجلس کارگران است، راه یافته‌اند.

تصمیم در مورد فعالیت چهار سال آینده کنفدراسیون و موضع‌گیری نسبت به سیاست‌های اجتماعی و اقتصادی‌ای که در کشور اتخاذ خواهد شد، از وظایف این کنگره خواهد بود. مبنای تصمیم‌گیری‌ها بر اساس هشتاد درخواست کتبی خواهد بود که به‌صورت پرونده‌های مجزا از طرف سندیکاها و به‌وسیله نمایندگان کارگران به کنگره تحویل داده شده است.

انعکاس و تأثیر مثبت خواست‌های کارگران و برگزاری این کنگره بر افزایش کیفیت زندگی مجموع انسان‌ها واقعیتی است انکارناپذیر که در مقاله "دنیای کار" مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و برگزاری این کنگره را بسیار مؤثر ارزیابی کرده است. کنفدراسیون سراسری اتحادیه‌های کارگری آلمان امیدوار است برای از میان برداشتن مانع‌های موجود با دیگر نیروها و سندیکاها که به برنامه کنگره علاقه‌مندند به ائتلاف و اتحادی واحد دست یابد. رسیدگی به وظایف آینده و همکاری با شرکای اجتماعی، آغازی شد در ابراز نظریات موافق و مخالف. برخی از اعضای اتحادیه با ارسال پرونده شماره ۰۰۱۱ به کنگره اعتقاد دارند که قبول اجرای "وظیفه" و پذیرش مسئولیت اجتماعی، پیش شرط لازم برای ساختن جامعه‌یی متوازن و دموکراتیک در کشور آلمان و اتحادیه اروپا است.

امکان ابراز نظرات انتقادی نسبت به پرونده‌های ارسالی، یکی از دستورهایی بود که در آغاز کار کنگره به‌رسمیت شناخته شد. در رابطه با پرونده یاد شده (۰۰۱۱) که از توازن، آشتی و تفاهم طبقاتی در جامعه سرمایه‌داری سخن به‌میان می‌آورد، بسیاری از نمایندگان حاضر در کنگره درخواست وقت کردند تا جهت تکمیل و یا انتقاد نسبت به این طرح، نظرشان را ابراز کنند. سندیکای فلزکاران "کارستن بتزل" این سؤال را مطرح ساخت که "آیا ما همیشه کارمان را صحیح انجام می‌دهیم؟ همان‌طور که همه حاضران مطلع‌اند، اتحادیه و اعضای آن از طریق درگیری با همدیگر خودشان را تضعیف کرده‌اند."

در ادامه بحث، "دلف لانگ"، کارگری از سندیکای بخش خدمات [اف.ا.ر.] که در یک شرکت خرید و فروش کالا کار می‌کند، گفت: "کارفرمایان در تلاش‌اند که کار در روز بکشته را قانونی کنند و ساعت مشخص کار در روز را از بین برده و هر زمان که بخواهند و اراده کنند باید کارگر بر سر کار حاضر شود."

در این کنگره چهار نفر در مقام اعضای هیئت مسئولان برگزیده شدند. "راینر هوفمان"، از حزب سوسیال دمکرات، با کسب ۷۶٫۳ درصد آرا، برای دومین بار به سمت دبیرکل انتخاب شد. او در قیاس با چهار سال قبل، ۱۶٫۸ درصد از آرای خود را از دست داد. این نتیجه نشان داد که کارگران از عملکرد چهارساله او ناراضی‌اند. او در مدت‌زمان تصدی‌اش

در هیئت دبیران، نرمش زیادی از خود در برابر کارفرمایان نشان داده و از مدافعان آشتی طبقاتی بوده است.

دبیرکل اعضای هیئت دبیران به‌ترتیب عبارت‌اند از:
۱. الکه هاتناک، از حزب سوسیال مسیحی (CSU)، با کسب ۸۶٫۵ درصد آرا در مقام معاون راینر هوفمان. ۲. آننه لیه بوتن باخ، با کسب ۸۱٫۲ درصد آرا. ۳. اشتفان کورتزل، با کسب ۸۳٫۶ درصد آرا.

از متن سخنان آقای راینر هوفمان، دبیرکل کنفدراسیون سراسری اتحادیه‌های کارگری آلمان، مشخص بود که ایشان حاضر نیستند شرکای اجتماعی را به‌چالش کشند. او نقشه راه را تا سال ۲۰۲۲ ترسیم کرده است.

از دید آقای هوفمان وظیفه اصلی سندیکاها حمایت از بازار آزاد و چانه‌زنی با کارفرماها بر سر گرفتن برخی امتیازات است. او معتقد است: "ما می‌توانیم تحولات عظیمی را در دنیای کاریمان به‌وجود آوریم و جامعه‌یی دموکراتیک و عادلانه و پایداری را بسازیم. ما شرکای نیرومندی برای پیشرفت‌های اقتصادی و سیاسی هستیم." "راگا برنارد"، برخلاف این نظر، به این واقعیت اشاره کرد: "ما کارگران به‌صورت زنده مشاهده می‌کنیم که چگونه کارفرمایان قوانین کار را بر ضد ما تعدیل می‌کنند. خواست و آرزوی قلبی من این است که با یک پیام قوی و رسا به خانه بازگردیم. من پیشنهاد می‌کنم که یک کمیته سیاسی جهت تجزیه و تحلیل قانون کار فعلی تشکیل شود، زیرا این قانون در حال حاضر بحث‌برانگیز است. ما کارگران از همین کنگره به بیرون خواهیم رفت و به تغییرات ضد کارگری قانون اعتراض خواهیم کرد. بدتر کردن شرایط و قوانین کاری را تحمل نخواهیم کرد."

نماینده دیگری از سندیکای خدمات می‌گوید: "باید به سیاستمدارانی که در میزگردها به بحث و مناظره می‌نشینند یادآور شد که توجه کنید شما کجا ایستاده‌اید؟ در هنگام بررسی پرونده‌های ارسالی و بحث درباره خواست‌های کارگران، هیئت‌رئیس نیز می‌خواهد پیشنهاد همکاری اجتماعی و دموکراتیک در آلمان و اروپا را به کنگره ارائه دهد.

"یورگ هافمان"، نخستین مسئول سندیکای فلزکاران، چشم‌انداز آینده کار و کارگران را که به‌شکل فزاینده‌ای در حال دگرگونی است این چنین تشریح می‌کند: "دگرگونی‌ها در دنیای کار، مانند "خودکار کردن" [دیجیتالیزیشن/برونگ] کارخانه‌ها از سوی سرمایه‌داران، همیشه مورد بهره‌برداری آنان قرار گرفته و هم‌اکنون نیز قرار می‌گیرد. این دگرگونی‌ها شرایط و قوانین نوینی را با خود به‌همراه آورده که متأسفانه هزاران شغل را تهدید و در معرض نابودی قرار می‌دهد. صحت از چشم‌اندازها و وعده دادن‌ها کمکی به ما کارگران نمی‌کند. اهدافی کاملاً شفاف و با حضور پررنگ کارگران نیاز امروز ما است."

در یکی از پرونده‌های ارائه شده به کنگره، اشاره‌ای شده به تقویت نیروی نظامی در کشورهای عضو اتحادیه اروپا و از کنگره درخواست شده است که ضمن حمایت از جنبش‌های طرفدار صلح از اتحادیه اروپا خواسته شود به‌جای افزایش و تجهیز بودجه نظامی در راه کاهش این هزینه‌های بی‌مورد اقدام کنند. یکی از نمایندگان پیشنهاد کرد تا پایان سال ۲۰۱۸ یک‌صد هزار امضا بدین منظور جمع‌آوری شود. همچنین پرونده ارسال شده با شماره ۰۰۲۴ و با این مضمون که صلح بر همه چیز مقدم‌تر است نیز به‌تصویب کنگره رسید و افزایش هزینه‌های نظامی در جمهوری آلمان از طرف کنگره مردود اعلام گردید.

"مارلیس تپه"، مسئول سندیکای آموزش و پرورش، افزایش بودجه آموزش و پرورش و کاهش هزینه‌های نظامی را خواستار شد. او یادآور شد: "جامعه‌ها به‌سرعت در حال دگرگونی‌اند و ما برخی از دگرگونی‌های منفی در کشورهایی مانند ترکیه، مجارستان و یا آمریکا را شاهدیم و به‌دلیل همین دگرگونی‌های منفی است که

ادامه در صفحه ۳

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس‌های زیر از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

- آدرس‌های پستی:
1. Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2. B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
http://www.tudehpartyiran.org
آدرس‌های اینترنتی و "ای-میل"
E-Mail: dabirkhaneh_hti@yahoo.de

ضمیمه کارگری نامه مردم - شماره ۸
Nameh Mardom - Workers Supplement No. 8

25 June 2018

شماره فاکس و تلفن
پیام گیر ما

004930
23629727

